

ՃՆՈՒՔ

Ի՛չպէս անցեալ թուով յիշեցինք և խոստացանք Ս. Կաթողիկոսի (Օժման Տարեդարձին և Ս. Լճմիածնի տօնին օրերը ընթերցեալ ճառերը հաղորդել մեր ազգայնոց, ահա ասիկ հետեւեալքն են:

(Ի Մաղիանս ընթերցեալ.)

ԱՍՏՈՒԱԾԸՆՏԻՐ ՎԵՒԱՓԱՌ ՀԱՅՐԱՊԵՏ.

Շքեղապակ առուրս պատկառելի հանդէս խախուսէ զեռանգն ուրախութեան ի սիրտս համօրէն ազգիս Հայոց որդւոց մօրս լուսոյ սրբոյ Կաթողիկէ Էջմիածնի. քանզի այսօր հանդիսանայ յամենսին յիշատակ չորրորդ Տարեդարձի բաղմելոյ Սրբազնասուրբ Հայրապետիդ Աստուածահաստ ի Գահ Մեծի Քահանայապետին, պարծանաց սրբոյ Եկեղեցւոյս, սրբոյն Գրիգորի Պարթևի առաքելապատիւ Լուսաւորչի Հայկական սերնդոցս: Ո՛վ մեծի շնորհացն Աստուծոյ. պարգևեցաւ նա Հայր և Լուսիւ հրեշտակահանգոյն՝ փոքուհօտիս մերոյ, զցրուեալս ժողովել ի փարախ Քրիստոսեան տաճարին, յանձանձելով զնոսս սրբութեամբ և հաստատութեամբ կաթին փրկութեան, ըստ աւետեաց երկնապատգամ՝ ձայնին, և նուաւ հրաշագործեաց Աստուած ի Հայս և փրկեաց զնոսս ի մոլոր կռամոլութենէ, արդ և ի ձեռն ընտրելոյդ ի նմանէ, Վեհափառ Տէր՝ ի նոյն անդաստանս երջանիկ կենդանութեան. Հայրն երկնաւոր մակաղէ զբանաւոր հօտ իւր. անքոյթ և անսասան պահպանել զգնեալն արեամբ գառինն անարատի ի չար կորստեան ճանապարհաց, հանգուցեալ ի նաւահանգիստ երանութեան և խաղաղութեան անմատչելիս ի հողմայարոյց և ի յարածուփ ալեաց մշտատառան ծովու կենցաղոյս, որ ընդ օրինակել զերկիրն եղեմական գրախտին, և ահա յաւիտենական արձանն յիշատակի մարդկային փրկութեան լեռն սուրբ Մասիս մերկանալոց և զքօղ տխրութեան աղճամուղջ խաւարին փայլելով յամպածեմ՝ գաղաթանէն զօսկիածոյլ և զընդարձակածաւալ ծիրանաներկ

զգարնանային ճառագայթս արդարութեան և խնդութեան բանալով զառադաստ անարատութեան սրբոյ Եկեղեցւոյս. և տեղի տուեալ ի հրաւիրանս զՓեսայն սրբոյ Եկեղեցւոյն, և ահա ի սերկեան առուրս հոյք նուակածուք, մխիթարութիւնն և յոյսն Հայաստանի առատանան և՛ բերկրին իջանկով ի բարձրութենէն երկնից արադասլաց սաւառմամբ յերկիրս Հայաստան, յորմէ երբեմն նոյնեան աղանկին հղաթեալ վերասլանայր իւրաքրութիւն առ Հայրն համօրէն աղանց զշուղ նորընձիւդ ձիթենոյն առեալ ի բերան՝ և թեալ զՏապանաւն անդրէն վերասլանան և հանգչին ի սիրտս ապագայ սերնդոց որդւոց Հայաստանի, որդւոցն Աստուծոյ ըստներկայիս առհաւատ չէին յողովութեան, Ընդ նոցին բերկրին Վեհափառ Տէր խնամեալքն ի գութս տիրականդ անձանձիր և արթուն հսկողութեան, զպատուականն և զղանցեալն ասեմ, օ՛ն և օ՛ն արդէն ի համախմբեալսս յոտս Գերագահ Հայրապետիդ սրտեռանդն խրախճանք սրտից ի սիրտս հղաթեալն և խաղապատեն ի կատարումն Չորրորդ Տարեդարձի Սրբազնագործ Լուսապետիդ ազգիս Հայոց. ցընծայ և այսօր Մայրս մեր սուրբ Սիօն, զի ի վերինն տեսութենէ շնորհեցաւ նմա Քահանայապետ քաջ և երկնաւոր պարգևօք զարդարեալ ի լուսաւորութիւն համայն ազգիս Արդարեւ ժառանգդ Քահանայապետութեան Ս. Գրիգորի՝ նմին նման ջանիք և քրտնաջան վաստակօք ի հոգս տքնիք ազգիս և եկեղեցւոյս, զկենդանացելոյ և աճեցելոյ վտակօք արեան երանելոյ սրբոյ Հօտապետին՝ և ի լուսաւորութիւն ազգիս հանդիսանայք. գերապանծութեամբ նա թէ բարգաւաճեալ զեկեղեցի երկնային Փեսային շքեղաղարդ պայծառութեամբ ոյր վասն և դասք մուսայից սիթեկեթեալ զլար քնարից իւրեանց ի մի սրտագրաւ նուագ հնչեցուցանեն զքաղզրանուագ երգս տիեզերահօշակ և տօնելի Տարեդարձի Աստուածահաճոյ Հայրապետիդ և միակ մխիթարութեանդ տանս Թորդոմեան և զանուն Ազգասիրութեանդ գեղգեղեն ի համայն սիրտս ընդհանրութեան Ազգիս:

Ահա յերաշխս սրտից ընդհանրից, որդիք Վեհափառ Տէրութեանդ՝ Սրբազան գումար հոգեւորականաց և աշխարհականաց խոնարհեալ առա-

ջի Ա.Ե.Ճիգ՝ օրհնեն զկեանս Հայրապետիդ ազգիս
Հայոց և ակն ունին Տիրականդ սուրբ օրհնու-
թեան. արդ և օրհնեն Ա.Ե.Ճիգ 8էր զմիա-
բանական ուխտ սրբոյ Սաղմուկէ Եջմիածնի, և
զհամայն որդիս Հայկականս և կառկառեա՛ զԱջ
օրհնութեան Դիտապետիդ ի ծառայքս Զերդին
Ա.Ե.Ճիգ օրհնութեան, առ որս փափաղին կաթին
երկնաձիր օրհնութեանցդ և համանգամայն յե-
ռանդս սրտիցն խրախացեալ, մշտահայց մաղթա-
նօք խնդրեն յԱմենակալ և յԱմենախնամ մե-
ծութենէն Աստուծոյ շնորհողի գրքտնաջան Քա-
հանայապետդ ազգիս Արամեան, զի Արարչական
մարդասիրութեամբն իւրով պահպանեցէ զԱ.Ե-
Ճիգ 8էրդ մեր յաւերժական բարօրութեամբ
անսասան ի պարծանս և ի մխիթարութիւն սրբոյ
Եկեղեցւոյս և Ազգիս Հայոց և յամբարամօք երկա-
րատես արասցէ զթեյ ոսկեղնի կենաց մեծի Ա.Ե-
Ճիգ, ամէն.

Ուր. Օ.՝ Գրաք. Տ. Սարգիսեան.

(Ի Եղանակաւ)

ԱՍՏՈՒԱԾԱԲԵԾԱՐ ՏԵՐ

ՇԵՈՐՀԱՌՐ ՕԾՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԱՊՍԱԿ
ԳԼԽՈՅԳ.

Նախանձելի ժողովս՝ որ մեծաւ հանդիսիւ հը-
րաշացուցանէ ամ յամէ զխորհրդաւոր տարեդարձ
երիցս երանեալ Հօրդ ո՛չ այնպէս ի հարկէ ինչ
ստիպեալ՝ որպէս յուանդաղին շարժեալ ի սի-
րոյ՝ ցնծայ բերկրի և գգուանօք համբուրելով զյի-
շատակ աւուրս, մերկանայ այսօր զանկէղծ ուրա-
խութիւն սրտի իւրոյ մատուցանելով զանձնանո-
ւէր սէր որդիական հարազատութեան՝ Զերում
Աստուածաշնորհ Հօր. այսպէս և ազգ մեր՝ որ զըր-
կեալ յամենայն շքեղութենէ՝ անմխիթար սրտիւք
ողբայ զկորուստ իւր, յիշատակաւ աւուրս թող
բերկրիցի հոգեշարժ խնդութեամբ ընդ նորոգ փա-
ռըս իւր. զի փառք իշխանութեան Զերում՝ փառք
և պարծանք են Հայկազեանս ազգի, որք անաղօտ
պահնն զվնհապանծ անուն ազգութեան մերոյ և
ի ժամանակս այս, թէ և ստեղծութեամբ կորուսար

զմեծամեծս, գէթ սիրով հաստատուն պահեսցուք՝
զիշխանութիւնդ՝ զորոյ զփառս զրուատեմք սըր-
տաշարժ բերկրանօք, և որով թնդայ ուրախու-
թեամբ Հայաստան մայր մեր.

Արդարեւ քաղցր է խնդութիւնս այս, և ախոր-
ժալի ամենեցուն, նաև պարտք իսկ բնութեանս մե-
րոյ. քանզի եթէ իշխան դք՝ որ զհպատակս՝ իրրեւ
զորդիս իւր ընդունիցի, երջանկութիւն նոցա՝ փառք
անձին համարիցի, հարստութիւն իւր՝ ի սրտինո-
ցա ամբարեալ ունիցի, ուրախութիւն իւր՝ յաշ-
խատանս և ի բարեգործութիւնս նոցա եղիցի,
զայր Համան ոչ յաւագաստիճանի ունիցի՝ և ոչ
զՄուրձքէ յանարգ, յամենայն հոգս իւր՝ ապահո-
վութիւն և երանութիւն կենաց ժողովրդոց լինի-
ցի, և միով բանիւ զերթ Աստուած՝ յաթոռս
մարդկութեան բազմեալ լինիցի. զի՞նչ ապա ժո-
ղովրդոց. մնայ նոցա զինքեանս զխոզիկս՝ նուիրել
ի տրիտուր նորին բարեարութեանց. զամենայն
աւուրս կենաց իւրեանց կանգնել մէն մի նշան ի
փառս նորա. ախորժալուր զանուն նորին անջինջ
զրօշմէլ ի սրտի իւրեանց. անմահացուցանել զնա,
պատմելով հա՛ց որդւոց՝ զերջանկութիւն կենաց
իւրեանց առ բարեկամ իշխանան, և որդիք ցը-
թոռունս, այսպէս ազգէ յազգ անկորուստ պա-
հել զյիշատակ նորա. Ի զէպ զայ այսօր և մեզ.
փող հարկանել ի զլուսս ամեց աւուրնշանաւո-
րի տարեկանացս մերոց վասն զի ինքն բարձրեալն
Աստուած զթալով յազգս տառապեալ՝ բարձ-
րացոյց զԶեզ յայլ Աթոռ Առւսաւորչեան՝ ար-
ժանընտիր Հօրդ՝ արժանընտիր գահ. որ զամենայն
յատկութիւնս բարեգործ իշխանին ի Զեզ լրիւ
սեփանեմք.

Ասան զի յորմէ հետէ առիք յԱստուծոյ զիշ-
խանութիւնդ՝ անդուլ և անդադար վաղվաղէք մի
զկնի միոյ կատարել զամենայն պարտաւորութիւ-
նըս՝ որ անկէ Զերում Ա.Ե.Ճիգ օրհնութեան. Այլ
արդ, գերամեծար գործք մեծագործ Ա.Ե.Ճիգ՝ ա-
նարժան կացուցանէ զիս առ ի զրուատել, այլ ար-
ժան էր անձին ճարտարախօսի մտանել յայս
հանդէս ցանկալի՝ և վսեմադոյն բանիւ թուել
զամենեւին ի լուր հանդիսականացս և ի մխի-
թարութիւն հայրենեաց. զի ահա աշխատու-
թեամբ Զերով յորդեցան յոգնասեռ աղբիւրք